

PODAWAĆ CZY NIE PODAWAĆ NA FAKTURZE NUMERU REJESTRACYJNEGO POJAZDU

Zgodnie z §5 ust. 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług, faktury dokumentujące sprzedaż paliw silnikowych benzynowych, oleju napędowego oraz gazu, wlewanych do baku samochodu i innych pojazdów samochodowych, powinny zawierać numer rejestracyjny tego samochodu. Mówiąc o pojazdach samochodowych, mamy na myśli, zgodnie z art. 2 pkt. 32 i 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005r. nr 108 poz. 908 ze zm.), pojazd silnikowy mogący poruszać się z prędkością powyżej 25 km/h (nie obejmuje ciągnika rolniczego). Oznacza to, że nie musimy wpisywać numeru rejestracyjnego ani ciągnika rolniczego, ani np. koparki.

W przypadku podatników, którzy chcą obniżyć koszty i usprawnić organizację swojego przedsiębiorstwa, zakupili dystrybutor, którego używają do tankowania używanych przez siebie pojazdów, nie muszą podawać na fakturze numerów rejestracyjnych tych pojazdów, które z dystrybutora będą korzystać. Stanowisko to potwierdza Izba Skarbowa w Warszawie w indywidualnej interpelacji z dnia 17 kwietnia 2009r. nr IPPP3/443-89/09-2/CS, twierdząc, iż §5 ust. 5 powyższego rozporządzenia Ministra Finansów nie ma w tym przypadku zastosowania, „ponieważ paliwo nie będzie tankowane bezpośrednio do baku samochodu, ale dostarczane do własnego dystrybutora, skąd będzie rozlewane do użytkowanych przez Podatnika pojazdów (...)”. Stanowisko to popiera również Izba Skarbowa w Katowicach w indywidualnej interpelacji z 27 marca 2009r. nr IBPP2/443-39/09/Asz, zwracając jednocześnie uwagę na konieczność prowadzenia wewnętrznego rejestru, który odzwierciedlałby, w jakiej ilości i do jakich pojazdów było tankowane paliwo, oraz stanowił dowód występowania związku poniesionego wydatku z opodatkowaną czynnością.

Celem usprawnienia czynności tankowania i dokonywanych płatności, podatnik może podpisać z dostawcą paliwa umowę, na podstawie której faktura nie będzie wystawiana i opłacana każdorazowo, a w określonym czasie. Numer rejestracyjny pojazdu nie musi być w tym przypadku podawany bezpośrednio na fakturze zbiorczej, lecz w formie załącznika, stanowiącego integralną część tej faktury. Izba Skarbowa w Bydgoszczy w indywidualnej interpelacji z dnia 19 września 2008r. nr ITPP1/443-546/08/AJ orzekła, że otrzymywane przez podatnika faktury VAT, które dokumentują zakup paliwa, są wystawiane poprawnie, pod warunkiem, że wraz z załącznikami zawierają wszystkie niezbędne elementy określone przez przepisy prawa.

Brak numeru rejestracyjnego na fakturze nie jest jednoznaczny z utratą praw do odliczenia podatku VAT, co potwierdza decyzja Izby Skarbowej w Warszawie w indywidualnej interpelacji z 5 grudnia 2007r. nr IP-PP2-443-424/07-2/IB, uznając, iż

do informacji niezbędnych, które każda faktura musi posiadać, należą te, które wymienione zostały w art. 106 ust. 1 ustawy o VAT (m. in. datę sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, oraz stawkę i kwotę podatku). Elementy wymienione w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie VAT pełnią jedynie rolę uzupełniającą, a ich brak, mimo iż „stanowi techniczny niedostatek faktury, nie powoduje utraty prawa o odliczenia podatku naliczonego. Braki formalne faktury można skorygować poprzez wykazanie związku z prowadzoną działalnością i sprzedażą opodatkowaną a zakupionym paliwem (...)”. Jednakże w przypadku braku numeru rejestracyjnego na fakturze należy zebrać należyte dokumenty dowodzące prawa do odliczenia podatku VAT, a brakujące dane najlepiej uzupełnić przy pomocy faktury korygującej.

Warunkiem, który należy spełnić, by mieć możliwość wliczenia wydatku na paliwo w koszty, jest przede wszystkim poniesienie tego wydatku dla osiągnięcia przychodów, bądź zachowania lub zabezpieczenia źródła tego przychodu, a także jego prawidłowe udokumentowanie. Co prawda brak numeru rejestracyjnego na fakturze za zakup paliwa nie pozbawia prawa do zaliczenia tego typu wydatku do kosztów uzyskania przychodów, ale to obowiązkiem podatnika jest wykazanie, iż poniesiony wydatek jest związany z osiągnięciem przychodów, czy zachowaniem lub zabezpieczeniem jego źródła. Stanowisko to potwierdza Izba Skarbowa w Warszawie w indywidualnej interpelacji z 19 grudnia 2008r. nr IPPB3-423-509/08-2-KR, uważając, że z przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wcale nie wynika konieczność podawania na fakturach numeru rejestracyjnego pojazdów wchodzących w skład majątku podatnika, jednakże „Spółka musi mieć na względzie konieczność wykazania (...) w sposób nie budzący wątpliwości, że dana faktura (...) dokumentuje poniesienie kosztu, który może być uznany za koszt uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (...)”

Natomiast zgodnie z art. 88 ust. 1 pkt. 3 ustawy o VAT, podatnik nie ma prawa odliczyć podatku, który naliczany jest od paliwa, przeznaczonego do napędu samochodów osobowych i innych pojazdów samochodowych, o których mowa w art. 86 ust. 3 ustawy o VAT. Mamy tu na myśli samochody o dopuszczalnej masie całkowitej nie przekraczającej 3,5 tony, zaś wyjątki od tego prawa określa art. 86 ust. 4 powyższej ustawy (m.in. samochody wielozadaniowe, z wyznaczoną częścią do przewozu ładunku, odgrodzoną od rzędu siedzeń trwałą przegrodą). Samochód spełniający warunki „wyjątkowe”, musi przejść dodatkowe badania techniczne, potwierdzone zaświadczeniem przez okręgową stację kontroli pojazdów, a także posiadać stosowną adnotację w dowodzie rejestracyjnym (art. 86 ust. 5 ustawy o VAT).

Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt. 46 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów poniesionych wydatków zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów z tytułu używania, dla potrzeb działalności gospodarczej, samochodu osobowego, który nie został wprowadzony do ewidencji środków trwałych, w tym również takiego, który stanowi własność osoby prowadzącej działalność gospodarczą, w części przekraczającej kwotę wynikającą z pomnożenia liczby kilometrów faktycznego przebiegu pojazdu i stawki za 1 km przebiegu, określonej w oddzielnych przepisach. Aby ustalić faktyczny przebieg tego

samochodu, podatnik musi prowadzić ewidencję przebiegu pojazdu, oraz gromadzić dokumenty, które potwierdzają wszelkie poniesione wydatki, związane z jego eksploatacją. W myśl ust. 13 objaśnień do podatkowej księgi przychodów i rozchodów, w księdze tej należy zapisywać powyższe wydatki na podstawie miesięcznego zestawienia wydatków wynikających z faktur zawierających numer rejestracyjny danego pojazdu. Jeśli więc samochód nie stanowi składników majątkowych podatnika, wszelkie faktury dokumentujące poniesione wydatki związane z jego eksploatacją, również na zakup paliwa, powinny zawierać jego numer rejestracyjny. Natomiast w przypadku, gdy pojazd samochodowy został wprowadzony do ewidencji środków trwałych majątku podatnika, nie ma potrzeby podawania numeru rejestracyjnego na fakturach dokumentujących wydatki związane z użytkowaniem pojazdu, inne niż zakup paliwa.

Gabriel Sp z o.o.